

abonentów), któreby dawały możliwość sprawdzenia, czy i w jakim zakresie sprzedawca energii elektrycznej wykonywa ciężące na nim w myśl ustawy obowiązki.

3) Przy przeprowadzaniu kontroli urzędy skarbowe obowiązane są również sprawdzać, czy zastosowane przez sprzedawcę zwolnienie od podatku zużycia energii elektrycznej z mocy art. 2 oraz art. 7 ustawy (w wypadku, gdy zasięg terytorjalny danego zakładu elektrycznego rozciąga się również i na obszar określony w tym artykule) znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy.

§ 6. Do wymiaru podatku mają zastosowanie przepisy art. 99 Ordynacji Podatkowej (ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346).

Wymierzony podatek winien sprzedawca uścić w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu mu nakazu płatniczego.

§ 7. Od nieprawidłowych obliczeń oraz od niewłaściwego poboru podatku przez sprzedawcę mogą odbiorcy energii elektrycznej wnosić odwołania w myśl art. 110 § 2 Ordynacji Podatkowej (ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346).

§ 8. Przepisy §§ 1 — 6 oraz § 9 mają odpowiednio zastosowanie do obliczania i poboru dodatku komunalnego do państwowego podatku od energii elektrycznej w wypadkach wprowadzenia tego podatku na podstawie art. 1 ustęp 3) ustawy.

§ 9. Zezwala się francuskiej spółce akcyjnej „Compagnie d'électricité de Varsovie — Towarzystwo Elektryczności w Warszawie” na obliczanie i pobór podatku w sposób wskazany w § 3.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 stycznia 1932 r. o obliczaniu i poborze podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 58).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

775.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej.

Na podstawie art. 1 ustęp 2 i art. 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 720) zarządza się co następuje:

Do art. 1.

§ 1. 1) Podatkowi podlega energia elektryczna z wyjątkiem wypadków wskazanych w § 2:

- a) pobierana dla celów oświetleniowych,
- b) pobierana dla innych celów, aniżeli oświetleniowe, gdy energia na te inne cele zużywana, jest mierzona wspólnie z energią dla światła.

2) Nie uważa się za energję elektryczną pobieraną dla celów oświetleniowych energii, pobieranej przez przyrządy, mogące wprawdzie dawać światło, lecz służące do innych celów, jak lekarskich, sygnalizacyjnych, kontrolnych, doświadczalnych, reklamowych, orientacyjnych i t. p. jak również energii pobieranej przez aparaty projekcyjne, kinematograficzne i t. p.

§ 2. 1) Nie podlega podatkowi energia elektryczna pobierana:

- a) dla innych celów, aniżeli oświetleniowe, o ile jest mierzona odrębnie (na podstawie oddzielnego licznika, podlicznika) od energii dla światła;
- b) nawet dla celów oświetleniowych, o ile jest wspólnie mierzona z energią dla innych celów, pod warunkiem jednak, iż moc przyłączonych odbiorników dla światła nie przekracza 15% zainstalowanej mocy, oraz
- c) dla innych celów, aniżeli oświetleniowe, o ile jest wspólnie mierzona z energią dla oświetlenia, jeżeli przez zastosowanie taryf specjalnych część energii, pobierana na cele inne aniżeli oświetleniowe, jest wyodrębniona i sprzedawana przez zakłady elektryczne po cenie nie wyższej niż 55% ceny za 1 kWh oświetlenia.

§ 3. 1) Podatkowi podlega energia elektryczna pobierana na niskim napięciu odpłatnie przez poszczególnych odbiorców używana dla celów oświetleniowych.

2) Za niskie napięcie uznaje się napięcia nieprzekraczające następujących wartości napięć nominalnych, podanych w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych z dnia 26 maja 1930 r. o napięciach normalnych i o częstotliwości normalnej prądu elektrycznego (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 384), a mianowicie: przy prądzie stałym 1×220 woltów i 2×220 woltów, przy prądzie jednofazowym 1×220 woltów oraz przy prądzie trójfazowym 220 woltów napięcia fazowego lub 380 woltów napięcia skojarzonego.

3) Energia elektryczna podlega podatkowi tylko wówczas, o ile jest pobierana przez odbiorców odpłatnie. W razie braku warunku odpłatności energia ta wolna jest od podatku. Nie podlega podatkowi energia elektryczna, dostarczana pracownikom własnym z tytułu pracy, o ile za te świadczenia nie jest pobierana oddzielna zapłata, albo energia dostarczana z tytułu najmu lokalu, o ile za nią nie jest pobierana oddzielna opłata i gdy energia ta jest wytwarzana we własnych domowych lub blokowych elektrowniach.

§ 4. Uchwały stanowiących organów samorządowych o wprowadzeniu na rzecz gmin miejskich